

Harmónia tábor, Balatonboglár:

Az ez évi (2018) júliusi tábor ismét nagyon kellemesen telt, a szállásunk is nagyon jó volt. Marci a fiam már a tavasz óta a Williams-es táborra várt. Mikor lehet jelentkezni, pontosan mikor lesz, kérdezte Zsuzsát és Krisztinát, ha találkozott velük. Erre a nyári táborozásra minden résztvevő nagyon számít, a sérült fiataloknak ez lehetőség a tartalmas, izgalmas, önfeledt közös nyári kikapcsolódásra. Végre eljött július első hete és vasárnap délben megérkeztünk Balatonboglárra. Nagy öröm volt a már ott lévőkkel és a később megérkezőkkel találkozni. Délután már megkezdődtek a közös programok. Hétfőtől már Panka vizes foglalkozásai, átmozgató, tartásjavító órái és Béla zenés órái mellett, idén zenés relaxációs foglalkozást is tartottak a pszichológusok, amit szintén mindenki nagyon szeretett. Az alkalmazott relaxációs technika kellemesen ellazította a mindig nyüzsgő fiatalokat. A programok összeállításánál a szervezők és a foglalkozásvezetők figyelembe vették a fiatalok - a nagyobbbrészt Williams szindrómások, de más halmozottan sérültek, ritka betegek, Down szindrómások, stb. terhelhetőségét, a fogyatékoságokból adódó különbözőségeket és így a feladatok megoldása mindenkinek nagy örömmel sikerült. Nagyon fontosnak tartom, hogy a fészekhagyó programok, közösen végzett feladatok, együttműködésre, szolidaritásra, megértésre nevelik, a verseny jellegűek pedig a minél jobb feladatmegoldásra sarkalják a fiatalokat. A feladatok játékos formában történő lebonyolítása sokat segített a fiatalok érdeklődésének fenntartásában és így mindig nagyon várták a következő eseményt. A programok lebonyolításához nagyon nagy szükség van önkéntes segítőkre is, akik a mozgásában és/vagy szellemileg sérült fiatalokat segítve teszik lehetővé a sikeres munkát. A segítőtől a fiatalok a közreműködést, irányítást sokszor jobban elfogadják, mint szüleiktől. Ezért is fontosak a fészekhagyó programok! Az idei táborban volt 2 olyan segítő gyógypedagógus, aki a vacsora utáni időszakban, szabadidejében is rendszeresen leült a mozgékonyabb, de kártyázni nagyon szerető fiatalokkal UNO-zni. Ezek az esti kártya partik is nagy örömet szereztek Marcinak. Én úgy látom, a társasjátékozásba, kártyázásba sokkal jobban be lehet vonni a fiatalokat és szabályosabban megy a játék, ha segítő játszik velük, ha a segítővel önálló életvitelt segítő programokon vesz részt, mint itt is. Nagyon jó ötletnek tartom a Fiala Orvostanhallgatók Egyesületének bevonását a táboroztatásba. Jó lenne, ha a hosszabban tudnának maradni, mert az orvostanhallgatók elég gyakran váltották is egymást.

Idén mi, szülők is részt vehettünk különböző szabadidős programokon, mialatt a fiatalok az önálló életvitelt gyakorolták. Én mindhárom programon részt vettem, de sajnos a 3. táncpróbától, lábproblémám miatt kimaradtam. Irigykedve néztem a „záróbulin”, szülőtársaim táncbemutatóját. Az a pár óra melyen részt vettem, rámutatott arra, hogy egy látszólag egyszerű tánclépésekből felépített koreográfia, milyen figyelem összpontosítást és jó kondíciót igényel, miközben segít elfelejtkezni a problémákról. A táncot Fruzsina tanította be úgy, hogy mindig figyelembe vette a csoport képességeit. A próbák mindig nagyon jó hangulatúak voltak, alig várták a táncosok, hogy megszólaljon a zene. A szülői tánccsoportnak hatalmas sikere volt.

A szülők számára biztosított másik foglalkozás, amin részt vettem, az örömenélés volt Bélával. Béla évek óta foglalkozik fiataljainkkal, mondhatom, hogy nagyszerűen. Nagy szeretettel és hozzáértéssel foglalkozik velük. Nekem Öveges József professzor úr televízióban látott, a fizika csodáiról szóló előadásai jutottak eszembe róla. Bélából is árad a zene és a tanítás szeretete. Az esti szülői zenefoglalkozás lelki feltöltődés is volt egyben, sok nevetéssel és a közösen előadandó énekek

megtanulásával. Az alkalmi szülői kórus a pénteki napon, a fiatalok sikeres koncertje után lépett fel. Elárulhatom nem hoztunk szégyent Béla fejére. Köszönjük, hogy a sikeres pályázati támogatás révén erre lehetőségünk volt.

A harmadik foglalkozás melyen rész vehettem, a Mesekulcs program volt. A foglalkozás előtt csak találgattuk mi lehet ez. A címből adódik, hogy a mesét valamilyen probléma megoldására vagy a mesék értelmezésére használja fel a program. A programot sérült gyermeket nevelőknek ajánlották, mi azok vagyunk, és kíváncsian vártuk mi lesz ebből. A foglalkozást Mónika, kedves vidám hölgy tartotta, aki szintén beteg gyermeket nevel. Először felolvasott egy általa választott mesét, majd rövid relaxáció után mindenkinek le kellett rajzolnia azt a képet, amit a relaxáció alatt látott. Először elképzelni sem tudtam mit lehet majd rajzolni, hiszen iskolás korom óta nem rajzolkodok és a többiek is így voltak ezzel. A relaxáció végére mindenkiben kialakult egy kép, amit lerajzolt, és amit ezután közösen megbeszéltünk, majd meghallgattuk a rajzolókat ő mit gondolt, amikor a képet készítette. Érdekes beszélgetések alakultak ki, általában megértettük a rajzoló gondolatait, de természetesen, ugyanaz az ábra különbözőképpen is értelmezhető. Ez tette izgalmassá a rajz analizálását, megértését. Néha annyira belefelejtkeztünk a munkába, hogy elfelejtkeztünk a fiatalokról, akikkel a fészekhagyó életmód miatt csak ritkábban találkoztunk. Az utolsó foglalkozáson páronként, szavak nélkül, rajzban kellett kommunikálnunk egymással. Az eleinte nehéznek tűnő feladat végül nagyon szórakoztatóvá vált. Én és rajzoló társam nagyon jól megértettük egymást, sokat nevtünk, kuncogtunk a rajzolás során, amikor rájöttünk a másik üzenetére. Ez a foglalkozás is jó multság volt.

A vasárnaptól vasárnapig tartó programok során az idő gyorsan elszállt, most már szeptember van, és ismét azt kérdezi Marci: Mikor lesz jövőre a tábor, hol lesz a tábor, Balatonbogláron, ugye megyünk megint?

Ezt a beszámolót azért írtam, hogy megköszönjem a tábort szervezők munkáját, és felhívjam a figyelmet arra, hogy a sérült gyerekeknek, fiataloknak és szüleiknek, olyan nyaralási lehetőségekre van szükségük ahol a testi és lelki épülésre egyaránt figyelmet fordítanak, ahol a fejlesztésekhez elegendő segítséget tudnak biztosítani.

A közösség építése csak közös programokon, feladatokon keresztül valósulhat meg és ez a tábor, amelyre a sérült embernek és a szülőnek nagyon nagy szüksége van, ezt maradéktalanul megvalósította. Reméljük, hogy a táborvezetők önzetlen munkája és nyertes pályázatok által, az elkövetkező években is lesz lehetőség, ilyen színvonalas, a fiatalok fejlesztését, önálló életvitelét és értelmes szabadidő eltöltését lehetővé tevő, a szülőknél is rekreációt biztosító nyári tábor megtartására.

Köszönjük minden közreműködő áldozatos munkáját és a pályázatok által biztosított anyagi támogatást.

Gálné Péter Györgyi

/Marci, halmozottan sérült fiatalember édesanyja/